

Arrest

nr. 94 645 van 8 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 20 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. TYTGAT loco advocaat S. RONSE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 16 augustus 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 21 augustus 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Kaithady (district Jaffna, Sri Lanka) en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. U bent ongehuwd en heeft één zoon, U. C. (...). In 1996 vluchtte u als ontheemde naar de Vanni-regio. Daar werd uw zoon in 1997 ingelijfd bij het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, Tamiltijgers). In 1997 keerde uzelf vanuit de Vanni terug naar uw woning in Kaithady. U vernam later dat uw zoon binnen het LTTE de graad van luitenant-kolonel verkreeg, actief was in zowel de Vanni als in de regio Vavuniya en voor het LTTE deelnam aan gevechten. Tot het tot stand komen van het vredesbestand in 2002 zag u uw zoon niet meer terug en vernam u ook niets van hem. In 2002 kwam hij enkele keren kortstondig bij u thuis langs in het bijzin van andere Tamiltijgers. Zijn laatste bezoek aan uw woning dateert ook van dat jaar. Daarna had u geen enkel contact meer met hem. Vijf à zes maanden na zijn laatste bezoek aan uw woning kreeg u van een andere Tamiltijger te horen dat uw zoon door het LTTE naar het buitenland was gestuurd. Sindsdien heeft u geen enkel nieuws meer over hem vernomen. U weet niet hij nog in leven is of waar hij ergens verblijft. Door deze situatie met uw zoon in 2002 kreeg u psycho-medische problemen. Sinds 2002 bent u emotioneel labiel. U was hiervoor in behandeling in Sri Lanka. U verliet Sri Lanka omdat u er problemen kende met personen van CID, het leger en EP, die in 2002 bij u thuis begonnen langs te komen op zoek naar uw zoon. Deze bezoeken duurden vermoedelijk enkele maanden. Op een dag kwamen vier onbekenden bij u thuis langs. Ze eisten 20.000 Sri Lankaanse roepies van u en dreigden ermee u te zullen doden. Twee dagen later kwamen ze opnieuw bij u thuis langs en overhandigde u hen het geld. U meldde deze feiten niet aan de autoriteiten of aan andere personen en instanties. Deze gebeurtenissen hebben u aangezet het land te verlaten. Nog dezelfde maand van het bezoek van deze onbekenden aan uw woning verliet u uw woonplaats en vertrok u naar de hoofdstad Colombo. Na twee dagen in Colombo te hebben verbleven, verliet u Sri Lanka met een vrachtschip dat richting België voer. Na een reis van 28 dagen kwam u met deze boot op een onbekende bestemming aan. Daar wachtte een auto u op. U aankomst in België dateert van 16 augustus 2011. Nog diezelfde dag diende u hier een asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een vertaling naar het Engels van uw geboorteakte en een brief van uw sociaal assistent in het opvangcentrum waar u in België verblijft, waaruit blijkt dat u op zoek bent naar psycho-medische hulp in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van Sri Lanka naar België de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Sri Lanka en van uw asielrelaas in zeer ernstige mate ondermijnen. U zou 28 dagen aan boord van een vrachtschip hebben gezeten dat u naar een onbekende bestemming in of ergens in de buurt van België bracht (gehoorverslag CGVS, p. 3 tem. 5). Ofschoon u verklaarde gedurende deze reis de vrijheid te hebben gehad u te verplaatsen op dit schip, kon u niet aangegeven hoe groot dit schip bij benadering was of wat de naam van dit schip was of onder welke vlag deze voer (CGVS, p. 3 en 4). Ook de naam van de kapitein van dit schip en de naam van de rederij bleek u niet te kennen (CGVS, p. 4). U wist daarnaast evenmin welke route u met dit schip gevaren heeft en in welke havens dit schip tijdens uw reis aangemeerd heeft (CGVS, p. 4). Ofschoon u tijdens deze reis vergezeld werd van een mensensmokkelaar en 30 andere Tamils bleek u evenmin in staat van één van deze personen de naam te geven. Ook de haven van eindbestemming van uw reis bleek u niet te kennen (CGVS, p. 4 en 6). Uw onwetendheid in deze ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw voorgehouden illegale reiswijze. U bleek daarnaast slechts in het bezit te zijn van één enkel document waaruit uw identiteit zou moeten blijken, met name een vertaling naar het Engels van uw Sri Lankaanse geboorteakte. Luidens uw verklaringen werd deze vertaling in 2007 door uw reisagent of mensensmokkelaar voor u geregeld, waarbij u eraan toevoegde dat u in 1997 reeds probeerde het land te verlaten (CGVS, p. 5 en 6). U legde ook geen enkel ander document neer waaruit uw verblijf na 2007 in Sri Lanka blijkt. Aansluitend hierbij kan nog worden opgemerkt dat uw algemene kennis over de situatie in Sri Lanka na 2007 uiterst beperkt was. Zo bleek u weinig tot geen notie te hebben over het einde van de oorlog (Eelam IV) in Sri Lanka. U slaagde er bijvoorbeeld niet in aan te geven waar, wanneer en hoe de oorlog werd beëindigd en hierna geconfronteerd met de naam Mullivaikal, de locatie in de Vanni waar op 18 mei 2009 het LTTE militair werd verslagen en de oorlog definitief eindigde, bleek u hiervan weinig tot geen notie te hebben (CGVS, p. 8). U slaagde er ook niet in om aan te geven wat er met Velupillai Prabhakaran, de leider van het LTTE, en het LTTE is gebeurd en gevraagd in welke

tijdsperiode de A9 grensweg werd afgesloten, bleek u tevens een duidelijk antwoord schuldig (CGVS, p. 8 en 9). Nochtans vormde het afsluiten van deze grensweg het begin van de eindstrijd en leidde dit tot het de facto afsluiten van de regio Jaffna van de rest van het land. Ook op andere punten bleek uw kennis van uw nabije leefomgeving ontoereikend. Zo bleek u nog nooit gehoord te hebben van EPDP, een bekende paramilitaire groepering en politieke partij die voornamelijk actief is in de regio Jaffna en daar alomtegenwoordig is (CGVS, p. 10). Het betreft hier basiskennis waarvan mag verwacht worden dat u op de hoogte bent. Door dit alles rijst sterk het vermoeden dat u een eerder vertrek uit Sri Lanka probeert te verhullen.

Wat voornoemde neergelegde vertaling van uw geboorteakte betreft, dient nog te worden opgemerkt dat hieraan geen enkele bewijswaarde kan gegeven worden. U legde immers niet uw originele geboorteakte neer. Ook enig ander overtuigend bewijs van identiteit ontbreekt tot op heden in uw asielsdossier. Een bewijs van identiteit is nochtans een essentieel gegeven in iedere procedure en dus ook in de asielprocedure. Van een asielzoeker kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij al het mogelijke probeert te doen om zijn identiteit aan te tonen. Uit uw verklaringen blijkt dat u in Sri Lanka op zijn minst over een identiteitskaart beschikte. U slaagde er evenwel niet in op een duidelijke wijze aan te geven wat daarmee gebeurd is. U liet uitschijnen dat deze zich mogelijks in uw dorp bevindt (CGVS, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt tevens dat uw broer en moeder nog steeds in Kaithady woonachtig zijn (CGVS, p. 3 en 5). Bevreemdend is dan ook dat u in de loop van uw asielprocedure er nog niet in slaagde uw identiteit aan te tonen aan de hand van een origineel identiteitsdocument. Uw asielaanvraag dateert immers reeds van 16 augustus 2011. U was dus ruimschoots in de mogelijkheid enig identiteitsdocument naar België te laten overkomen.

Voorts slaagde u er niet in elementen aan te brengen die het Commissariaat-generaal ervan overtuigen dat uw zoon sedert 1997 lid zou zijn van het LTTE. U verklaarde dat uw zoon zich in 1997 aansloot bij het LTTE, de rang van luitenant-kolonel bekleedde binnen het LTTE, opereerde in de Vanni en de regio Vavuniya, deelnam aan gevechten voor het LTTE en vermoedelijk in 2002 door het LTTE naar het buitenland werd gestuurd, waarna door u niets meer van hem vernomen werd (CGVS, p. 7 tem. 9). Hierbuiten kon u evenwel geen details geven over zijn rol en activiteiten binnen het LTTE. Zo bijvoorbeeld bleek u zijn Tijgersnaam of pseudoniem - waaronder leden van het LTTE opeereerden - niet te kennen en wist u niet aan welke eenheden hij in het verleden leiding heeft gegeven (CGVS, p. 9). Gezien de verschillende bezoeken van uw zoon aan uw woning in 2002 zou u hiervan op de hoogte moeten zijn. Daarnaast bent u niet in het bezit van enig document (foto, publieke informatie, etc.) dat bewijst dat uw zoon effectief deel heeft uitgemaakt of deel uitmaakt van het LTTE. Gezien de vaststelling dat hij een hoge rang bekleedde binnen het LTTE, hij had er de rang van luitenant-kolonel, mag verwacht worden dat er over hem bijvoorbeeld publieke informatie beschikbaar is. Dat ook over zijn uiteindelijke lot geen enkele informatie beschikbaar is, is tevens uiterst bevreemdend te noemen gezien de uitvoerige berichtgeving in de media over het lot van vooraanstaande LTTE-strijders en de inspanningen van allerhande organisaties op het terrein om het lot van vermisten te achterhalen. Ook de vaststelling dat uzelf noch tijdens het vredesbestand noch na de oorlog persoonlijk ooit enige actie ondernam om te achterhalen wat er met uw zoon gebeurd is, brengt uw geloofwaardigheid in deze in het gedrang (CGVS, p. 8 en 14).

Uw geloofwaardigheid terzake wordt daarnaast nog verder ondermijnd door tegenstrijdige verklaringen vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal én op de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal aangaande de problemen die u na de verdwijning van uw zoon in 2002 zou gekend hebben en die verband zouden houden met uw zoon en zijn activiteiten in het LTTE. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat het Sri Lankaanse leger wist dat uw zoon lid was van het LTTE en dat **na de oorlog** geüniformeerde mannen naar uw woning kwamen en eisten dat u hen de verblijfplaats van uw zoon meedeelde (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de oorlog in Sri Lanka eindigde op **18 mei 2009** met de dood van de leider van het LTTE, Velupillai Prabhakaran. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u tevens te kennen problemen te hebben gekend met het leger en andere groeperingen/instanties zoals CID en EP naar aanleiding van uw zoon, waarbij personen bij u thuis langskwamen en naar de verblijfplaats van uw zoon vroegen. U situeerde deze problemen evenwel nu **rond 2002** en gaf aan dat dergelijke bezoeken aan uw woning slechts **enkele maanden** duurden, waarna ze stopten (CGVS, p. 11). U beaamde tevens de laatste jaren van uw verblijf in Sri Lanka geen problemen meer te hebben gekend omwille van uw zoon.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde asielmotieven.

Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er wordt werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) die zich in de vluchtelingenkampen bevonden te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Van de ongeveer 11.600 personen verdacht van banden met het LTTE die na de oorlog zouden zijn opgesloten in 9 'rehabilitatie'- of detentiecentra (Protective Accommodation and Rehabilitation Centres, PARC), verbleven op 30 september 2011 nog ongeveer 1.000 personen in dergelijke centra. Het UNHCR in zijn *Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka* d.d. 5 juli 2010 benadrukt in het licht van de gewijzigde situatie dan ook dat alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden is niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming, terwijl dit nog wel het geval was volgens de *UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka* van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, hetgeen u als moeder van een vroegere LTTE-strijder beweerde te vrezen bij terugkeer, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde brief van uw sociaal assistent toont uw inspanningen aan om in België voor uw psychische problemen medische begeleiding te krijgen. Gelet op bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dient hier nog te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen psycho-medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en “*de huisvesting*” (sic) van de vreemdelingen, van art. 1 A (2) van de internationale conventie op het statuut van de vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953 en van art. 1(2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster verklaarde dat ze reeds in 2002 omwille van het activisme van haar zoon voor de LTTE werd lastiggevallen door leden van CID, het leger en EP. Toen ze in 2011 nogmaals werd benaderd, ditmaal door vier onbekenden die geld van haar eisten en haar met de dood bedreigden, besloot ze Sri Lanka te verlaten, en vluchtte ze naar België.

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.2.1. Verzoekster legde een Engelse vertaling van een geboorteakte neer. Ze verklaarde nooit een paspoort te hebben gehad maar wel een identiteitskaart die ze echter heeft achtergelaten in Sri Lanka (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Met het verzoekschrift legt verzoekster een kopie van een “*Attest voedselhulp overheid*” van 2007 neer en een “*Confirmation of Residency*”, waarin haar moeder verklaart dat haar dochter bij haar verbleef tot juni 2011. Verzoekster legt ter terechtzitting de originelen neer alsook kopieën van identiteitsstukken.

3.2.2. Verzoekster verklaarde dat de geboorteakte al in 2007 voor haar door een reisagent “geregeld” werd, omdat “*zelf had ik er geen*”, en ze toentertijd al van zin was om Sri Lanka te verlaten, maar hierin niet geslaagd is. Daargelaten dat verzoekster haar originele geboorteakte niet neerlegt, bevestigt verzoekster aldus zelf dat dit een vals stuk is. Verzoekster licht echter niet toe waarom ze een beroep diende te doen op een smokkelaar en valse documenten behoefde, terwijl ze een identiteitskaart had, geen problemen kende met de autoriteiten en derhalve legaal kon reizen. Dit klemmt des te meer nu haar verklaringen inzake haar reisweg evenmin kunnen overtuigen. Verzoekster verklaarde dat ze naar Europa reisde met een vrachtschip. De Raad ziet echter niet in dat indien verzoekster tijdens deze reis die 28 dagen lang duurde vrij kon bewegen op het schip, ze echter onbekend kan zijn met de naam, grootte, vlag, kapitein, rederij, route en bestemming van het schip. Verzoekster kende bovendien de naam niet van de smokkelaar die haar op deze reis vergezelde, noch van de 30 andere passagiers die meereisden. Verzoeksters illegale reisweg naar België komt dan ook verzonnen voor. Verzoekster toont dan ook niet aan wanneer ze haar land effectief heeft verlaten.

3.2.3. Inzake de aan het verzoekschrift toegevoegde en nadien nog overgemaakte documenten dient te worden vastgesteld dat de Raad echter geen geloof hecht aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Immers, ook de ter terechtzitting neergelegde originele rantsoenkaart blijkt manifest een fotokopie. Daargelaten dat de rantsoenkaart niet vergezeld is van een eensluidend verklaarde vertaling kan uit dit attest geenszins blijken dat verzoekster tot in 2011 in Sri Lanka verbleef, maar enkel dat ze in 2007 voedselhulp ontving. Voorts kan de “*Confirmation of Residency*” bezwaarlijk weerhouden worden als een objectief bewijs nu uit dit stuk blijkt dat het steunt op de loutere verklaringen van haar moeder. De identiteitskaart is evenmin een origineel noch is dit stuk vertaald en verzoekster licht niet toe hoe ze een fotokopie kon nemen van een identiteitskaart die ze had afgegeven aan een “*mevrouw die me begeleidde*” en “*die komt uit dit kamp*”, waarvan ze de naam echter niet kent (zie CGVS-verhoor). Verzoeksters verklaringen zijn op dit punt dermate ongerijmd dat hieraan geen geloof kan gehecht worden. Verzoekster toont niet aan hoe en wanneer ze gereisd heeft, noch toont ze aan tot

wanneer ze in Sri Lanka verbleef en of ze dus tijdens de beweerde moeilijkheden in 2011 nog in haar land was. Verzoekster faalt in haar medewerkingsplicht.

3.3. Verzoekster staat evenmin haar asielrelaas. Verzoekster toont niet aan dat haar zoon een voorname positie bekleedde bij de LTTE, noch dat ze hierdoor in 2002 zelf problemen kreeg met de autoriteiten, noch dat ze in 2011 werd bedreigd en afgeperst door onbekenden. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor het in gebreke blijven om alle essentiële elementen van haar asielaanvraag te adstrueren, wat de geloofwaardigheid van haar asielmotieven aantast.

3.3.1. De Raad moet te dezen oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72). De commissaris-generaal wijst echter terecht op tal van vaag- en tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen die de geloofwaardigheid van haar asielrelaas verder ondergraven. Verzoekster kan haar bewering tot 2011 in Sri Lanka te hebben verbleven niet aannemelijk maken. Integendeel, verzoekster wist niet wanneer, waar en hoe de oorlog beëindigd werd noch wat er met LTTE-leider Prabakharan is gebeurd. Verzoekster was eveneens onbekend met het afsluiten van de grensweg A9, wat een cruciale gebeurtenis was, en kent evenmin de belangrijke paramilitaire groepering EPDP. Voorts was verzoekster ook geheel onwetend inzake het engagement van haar zoon voor de LTTE, ze wist niet wat zijn rol en activiteiten precies inhielden, noch welke eenheden hij als luitenant-kolonel aanvoerde en kende zelfs zijn tijgeraam niet. Tenslotte legde verzoekster ook tegenstrijdige verklaringen af inzake de problemen die ze gekend zou hebben met het leger en met de organisaties CID en EP. Verzoeksters verklaringen zijn over de gehele lijn dermate onvoldoende dat slechts kan vastgesteld worden dat ze niet bekend is met het recente gebeuren in Sri Lanka, zelfs niet met de situatie bij het einde van de burgeroorlog.

3.4. Verzoekster voert aan dat rekening dient te worden gehouden met haar ongeschoold profiel. Zij verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad. Verzoekster kan niet lezen of schrijven en is bovendien emotioneel zeer labiel en verward. Verzoekster wijst er op dat zij *“gaf in het begin van het verhoor zelf aan dat ze niet alles begreep en dat ze heel vergeetachtig en verward is”* en meent dat *“verweerster heeft dit ook zelf vastgesteld bij het begin en het einde van het verhoor”*. Uit haar reacties op het gehoor zou blijken dat zij zeer ernstig getraumatiseerd is door de gebeurtenissen.

3.4.1. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoekster tijdens het verhoor *“emotioneel zeer labiel en verward”* was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Evenmin kan niet overtuigen dat de hiaten te wijten zouden zijn aan het feit dat verzoekster ongeschoold is en *“kan niet lezen of schrijven”*. Verzoekster toont niet aan dat een gebrek aan scholing de verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat is om cruciale gebeurtenissen en elementaire gegevens uit haar eigen leefwereld te kennen. Verweerder wijst er ook terecht op *“dat er eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, vragen werden herhaald of heromschreven en er werden, indien nodig, pauzes ingelast. Verzoekende partij kon kennelijk volgen en begreep de logica en de inhoud van de vragen.”* Verzoekster werd tijdens het verhoor ook bijgestaan door haar advocaat zodat haar eventuele beperkingen konden benadrukt worden, wat niet is gebeurd. Bovendien mag worden verwacht dat de voorgehouden feiten in het geheugen zouden gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan; zij waren immers zeer ingrijpend en zijn van determinerende invloed geweest op verzoeksters verdere leven. Het is dan ook niet ernstig dat verzoekster hierover dermate vaag en incoherent is.

3.5. Voorts tracht verzoekster de onaannemelijkheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren ervan. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas, zijn pertinent en voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. De Raad stelt vast dat verzoeksters pogingen tot

het a *posteriori* bijsturen van haar verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuancerings die verzoekster *post factum* nog tracht aan te brengen. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat haar zoon een belangrijke positie bekleedde binnen de LTTE, noch dat zij hierdoor eveneens werd gevisieerd. Verzoeksters zoon zou in 2002 door de LTTE naar het buitenland zijn gestuurd zodat niet kan ingezien worden waarom ze geen contact opnam of hem in 10 jaar nog steeds niet heeft opgespoord. Overigens stelt verzoekster zelf dat ze na 2002 geen problemen had met de Sri Lankaanse autoriteiten. De moeilijkheden van 2011 zijn niet enkel ongeloofwaardig omdat verzoekster deze niet voldoende kan omschrijven en de daders onbekend blijven zodat verzoekster niet weet wie haar vervolgt, maar ook omdat verzoekster niet aantoont dat ze in 2011 in Sri Lanka verbleef. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Verzoeksters verklaringen komen dan ook verzonnen voor. De Raad dient dan ook vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.6. Verzoekster werpt op dat er *in casu* sprake is van een gegronde vrees voor vervolging wegens het behoren tot een sociale groep namelijk verwanten van LTTE-leden. Verzoekster verwijst naar het rapport van het VK van 13 april 2012 waaruit duidelijk blijkt dat personen met banden met de LTTE gevisieerd worden door de overheid. De praktijken waarvan sprake worden bevestigd in het rapport van Amnesty International.

3.7. Waar verzoekster wijst op algemene rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch en een artikel uit "The Independent" dient te worden vastgesteld dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe in gebreke. (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.8. De Raad benadrukt dat in de "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" van 5 juli 2010 - waarvan in juli 2011 nog door het UNHCR werd bevestigd dat het vasthoudt aan deze Guidelines van juli 2010 – duidelijk wordt gesteld dat, gezien het einde van de vijandelijkheden, Sri Lankanen afkomstig uit het noorden van het land niet langer een beroep op internationale bescherming kunnen laten gelden enkel en alleen op basis van het risico op willekeurig geweld. In het licht van de verbeterde mensenrechten- en veiligheidssituatie in Sri Lanka is er niet langer een nood aan een collectieve bescherming voor Sri Lankanen van Tamil-etnie afkomstig uit het noorden van het land. Derhalve dienen alle asielverzoeken van Sri Lankaanse asielzoekers op hun individuele merites te worden beoordeeld. De Raad erkent eveneens dat uit deze Guidelines 2010 blijkt dat personen die verdacht worden van banden met de LTTE als een risicoprofiel kunnen worden beschouwd. Echter, in dergelijk geval moet uit het individuele dossier - namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen - blijken of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming – *quod non in casu*. De commissaris-generaal stelde immers terecht vast dat aan verzoeksters LTTE-profiel geen geloof kon worden gehecht, te meer nu ze zelf stelt dat ze geen problemen had in Sri Lanka de laatste jaren dat ze er verbleef en dat, zoals hoger aangehaald, verzoekster niet aantoont dat ze in 2011 nog in Sri Lanka verbleef. Verzoekster kan dan ook allerminst staande houden dat er in haren hoofde objectieve redenen voorhanden zijn om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster steunt zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming uitsluitend op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster had geen problemen met de overheid. Haar problemen ingeroepen in 2011 blijven louter vage beweringen. Verzoekster toont evenmin aan dat ze in 2011 in Sri Lanka verbleef.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK